

Szili Katalin nem kímélte az ellenzéket

2018 október 05. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

?szinte vallomás...

Most lesz nyolc éve, hogy elhagytam a szocialista pártot, többek között azért, mert nem vette komolyan a nemzeti és keresztény értékeket – mondta lapunknak Szili Katalin

Valójában nem Magyarország, hanem Európa érdemelné egy „Sargentini-jelentést”. Érdemes lenne összefoglalni,

hogyan Brüsszel mi mindenben nem képviseli az európai emberek érdekeit – jelentette ki a Magyar Hírlapnak adott interjújában Szili Katalin. A miniszterelnöki megbízott lapunknak beszélt az MSZP-ből távozásának évfordulójáról, valamint a Magyarországon élők kisebbségek helyzetéről is.

– A Sargentini-jelentés elfogadása után azt mondta, hazája ellen támadt a magyar baloldal azzal, hogy megszavazta a dokumentumot. Ők viszont azt hangsúlyozzák, hogy nem Magyarország, hanem a magyar kormány tevékenysége ellen szavaztak. Miért tartja hazaárulóknak őket?

– Pártos érdekből cselekedtek, noha a nemzet egészének érdekeit kellett volna szem előtt tartaniuk. A Sargentini-jelentésnek egyébként már a címe is egyértelművé teszi, hogy az Magyarországról, nem csak a magyar kormányról szól, esetleges következményei pedig minden magyart érintenek. Meg kellett szólalnom az elfogadása után, mivel túl azon, hogy én magam nem értek egyet a jelentéssel, nem tudok elképzelni még egy olyan politikai erőt bárhol a világban, amely külföldön olyan szinten támadja a saját országát, mint a magyar „baloldal”. Ez nem korrekt magatartás egy párt részéről sem, a belpolitikai csatákat itthon kell megvívni. Be kellene végre látniuk, hogy áprilisban vesztek, és tehetetlenségükben hiába próbálkoznak, már nincs jogorvoslati lehetőség. Brüsszel nem lehet fellebbviteli fórum, ebben a kérdésben nincs másodfok. Az április 8-i választáson világossá vált az emberek véleménye, és egyértelmű lett, hogy nem a bevándorláspárti ellenzéket, hanem egy olyan politikai erőt támogatnak, amely számára a nemzet elsőleges. Azzal, hogy a hazai ellenzék megszavazta a Sargentini-jelentést, egyértelműen az európai bevándorláspárti erők mögött sorakozott fel, amivel még inkább elriaszthatja a magyar választókat magától, ami majd megmutatkozik a jövő évi európai parlamenti választáson.

– Szerintük azonban Orbán Viktor Európa-ellenes és a jogállamiságot lebontó politikája ellen szavazott az Európai Parlament többsége.

– Valójában nem Magyarország, hanem Európa érdemelne egy „Sargentini-jelentést”. Érdemes lenne ugyanis azt is összefoglalni, hogy Brüsszel mi mindenben nem képviseli az európai emberek érdekeit. Az elmúlt időszak valamennyi nemzeti szinten tartott választási eredménye jól jelzi, hogy azok a politikai erők tudtak megerősödni, amelyek a saját országuk, nemzetük védelmét, a migrációval szembeni fellépést tartották elsőleges feladatuknak. Az Európai Unió most próbál elégtételt venni, mert tisztában van azzal, hogy helytelenül kezelte a bevándorlást. Nehéz lehet beismerni az önmagukat európainak tartó politikusoknak – akik egyébként Európa védelmét és az európaiak biztonságát nem tartják elsőlegesnek –, hogy nem volt igazuk ebben a kérdésben. Nem most kellett volna elállni azzal, hogy a schengeni határvédelmet meg kell erősíteni. Magyarország megtette a maga lépéseit már három évvel ezelőtt, és bizonyította, hogy képes megvédeni a saját és egyúttal az unió külső határát. Ezzel, ahogyan a történelemben már nem először, nemcsak a magyar embereket, hanem egész Európát védte és védi most is. A határizet joga nemzeti szuverenitási kérdés, annak elvétele pedig egy migrációpárti javaslat.

– Van olyan pontja a jelentésnek, amely álláspontja szerint megállja a helyét? Többek között az szerepel benne, hogy Magyarországon aggodalomra ad okot a véleményszabadság vagy éppen a tudomány szabadságának helyzete.

– Nem gondolom, hogy ezt nekem kellene megválaszolni, de azt mindenki tudja, hogy nálunk a véleményszabadság négybetűs falfirkákban is megnyilvánulhat, s még csak a „tettes” személye sem ismeretlen. De fordítsuk komolyra a szót. Szívesen szembesítenék jó néhány uniós politikus azzal, hogyan lehetséges az, hogy miközben a migráció folyamatosan napirenden van, az őshonos nemzeti kisebbségek ügyével – amely ötvenhatvan millió embert érint Európában – nem hajlandók foglalkozni. Elég csak megnézni, hogy mi történik Ukrajna esetében: egyetlen európai politikus sem tette szavá azt, ami ott folyik a kárpátaljai politikusokkal, diplomatákkal és magyarokkal szemben. Tarthatatlan, hogy tőlünk kétszáz kilométerre a határon vegzálnak magyar embereket azért, mert fel merték venni a magyar állampolgárságot. Ezt azonban az EU elnézi, mondván, hogy ez belügy. Arra pedig, hogy más kultúrából érkező emberek illegálisan akarnak behatolni a határon, azt mondják, hogy fogadjuk őket tárt karokkal. A mi feladatunk, hogy rizzük a nemzethez és a kereszténységhez tartozás értékeit, mindazt, amit Európa az elmúlt ezer évben kiépített magának. Jó lenne, ha az európai elit tükröt tartana maga elé és befejezné a kettős mérce alkalmazását. Abban bízom, hogy a 2019-es EP-választáson a választók az Európai Parlamentet és a brüsszeli adminisztrációt is kijózanítják.

– Ha már szóba hozta a kisebbségek ügyét, a jelentés a kisebbségek jogainak helyzetét is kifogásolja Magyarországon.

– Sargentini asszony ebben a kérdésben is nélkülözi a tárgyismeretet. Ugyanis Európában a nemzeti és etnikai kisebbségek egyik legjobb önkormányzati rendszere Magyarországon alakult ki. Nálunk helyi, országos

önkormányzatuk, valamint parlamenti képviselőjük is van, ezenkívül biztosított az oktatásuk. Például a horvát kisebbségnek Horvátországon kívül egyedül Pécsen működik horvát színháza, amelynek a felújítása hatszázmillió forintos támogatásból történt a közelmúltban. Egy ombudsmanhelyettes foglalkozik a kisebbségek ügyeivel, ugyanakkor a képviselőjük, ahogy említettem, szószólókon keresztül biztosított az Országgyűlésben. Ezek után a kisebbségek jogaiért aggódni nemhogy hiba, hanem egyenesen bűn. Ebből is látszik, hogy álságos és képmutató a jelentés, hiszen vaskos könyveket lehetne írni arról, hogy mi éri más országokban a magyar kisebbséget. Remélhetőleg a több mint egymillió aláírás, amely a Minority SafePack kezdeményezés keretében összegyűlt, szembesíti az Európai Uniót azzal, hogy óriási hiányosságok vannak az ilyen kisebbségek jogainak védelme területén. Szívesen feltettem volna Sargentini asszonynak a kérdést, hogy óhajt-e más országokba is ellátogatni, hogy megvizsgálja a nemzeti kisebbségek helyzetét.

– Egy interjúban azt mondta, többen kritizálták, amiért megszólalt a jelentés elfogadása után. Kiktől kapott bírálatot?

– Két egykori MSZP-s politikustársamtól, mindenki más azonban támogatását fejezte ki, és megköszönte, hogy megszólaltam ebben az ügyben. Járom a saját utamat, ahogyan eddig is. Az ilyen típusú bírálatok azoktól érkeznek, akik tudják, hogy a saját pártjuk hibát hibára halmoz. Megmosolyogtató ugyanakkor az önképük, miszerint ők a demokraták, miközben nem tudják elfogadni, hogy valaki az övéktől eltérő álláspontot képvisel.

– Nyolc éve hagyta ott korábbi pártját. El tudna képzelni még egy olyan MSZP-t, amelybe visszamenne?

– Semmiképpen. Éppen most, október 4-én lesz nyolc esztendeje, hogy elhagytam a szocialista pártot, többek között azért, mert nem vette komolyan a nemzeti és a keresztény értékeket. A balliberális oldal még mindig nem nézett szembe azzal, hogy egyebek mellett ez okozta a kudarcait. Megjegyzem, az európai baloldal is hasonló helyzetben van, mint a magyar. Személy szerint leginkább azt a kérdést teszem fel mostanság magamban, hogy hol a baloldal. Kérdéses, hogy egyáltalán baloldali politikai erőnek nevezhető-e azok a pártok, amelyek ma ellenzékben vannak.

– Egy kiábrándult MSZP-szavazónak mit tanácsolna?

– Legyen objektív. Ha végignézzük a bank-adótól kezdve a rezsicsökkentésen át a családok és a fiatalok támogatásáig az elmúlt évek kormányzati intézkedéseit, akkor korántsem vagyok abban biztos, hogy az ellenzéki oldalon kell keresni a baloldalt. E tekintetben a jelenlegi kormányzó pártok baloldalibbak, mint az ellenzékiek.

– Mit gondol, milyen stratégiát kellene követnie egykori pártjának?

– Mint már említettem, nyolc éve léptem ki az MSZP-ből, tehát ha akarnék, sem lennék kompetens ennek megválaszolásában. Állampolgárként azonban látom, hogy azóta szinte semmi sem változott. Mindaddig, amíg jó pár kérdést nem tisztáznak, az MSZP nem lesz képes megújulni. A legnagyobb probléma, hogy az ellenzéki oldalon senki nem képes felvázolni egy társadalomképet arról, miként nézzen ki az ország, mondjuk tíz év múlva. Már nem elegendő csupán annyit mondani, hogy a szegényeket fel kell emelni. Az ellenzéki oldalon nincs olyan politikai erő vagy politikus, amely vagy aki rendelkezne egy koherens világképpel arra vonatkozóan, hogy a világban hova helyezi Európát, a kontinensen belül a nemzetünket, és ebben a nemzetben Magyarországot, továbbá, hogy hazánkban milyen nemzetpolitikát kellene folytatnia. Amíg a baloldal ezen nem változtat, nem tud labdába rúgni. Azok a kérdések, amelyeket folyton hangoztatnak, hogy ki kivel fogjon össze és mikor, ehhez képest pótcelekvések. Különösen azért, mert a mostani kormánypártoknál létezik egységes világkép. Orbán Viktor 2030-ig felvázolt egyet, és ahhoz igazítja politikai elképzeléseit.

– Mit szól ahhoz, hogy a korábbi szabad demokrata főpolgármester, Demszky Gábor tervezi visszatérését a politikába?

– Ha ez így is lesz, akkor máris biztosított a következő kétharmad.

www.magyarhirlap.hu

Tisztelt olvasók!

Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következő címen:

<https://twitter.com/syracuse73>. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen:
<https://www.facebook.com/flagmagazin>

- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló